

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

2010/2106(INI)

8.12.2010

AVIZ

al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

referitor la Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice (2010/2106(INI))

Raportor pentru aviz (*): Rareș-Lucian Niculescu

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, competență în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice; subliniază legătura strânsă dintre silvicultură și agricultură, ambele afectate în mod profund de acest fenomen; consideră că strategia UE privind pădurile ar trebui consolidată, obiectivul fiind îmbunătățirea gestionării și a conservării pădurilor; consideră că această strategie ar trebui să fie orientată atât către protecția pădurilor, cât și către utilizarea durabilă a resurselor de lemn, având în vedere că pădurile oferă soluții pentru schimbările climatice și noile provocări și că scopul unei astfel de strategii ar trebui să fie obținerea unui nivel ridicat de rezistență;
2. subliniază faptul că, în conformitate cu principiul subsidiarității, strategia forestieră ar trebuie să fie în continuare, în principal, competența statelor membre, cu sprijinul suplimentar al Uniunii Europene; subliniază necesitatea luării de măsuri la nivelul corespunzător - local, regional, al statelor membre sau al UE; subliniază faptul că un astfel de cadru strategic ar îmbunătăți coordonarea măsurilor naționale și comunitare și ar consolida imaginea Uniunii Europene în negocierile internaționale privind combaterea schimbărilor climatice;
3. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să ia măsuri pentru sprijinirea, coordonarea și suplimentarea inițiativelor statelor membre în domeniul politicii forestiere, având în vedere condițiile regionale diferite, obiectivul fiind cel de a asigura dezvoltarea durabilă a pădurilor, contribuind, în același timp, la creșterea calității vieții cetățenilor europeni și de a promova dezvoltarea zonelor rurale printr-un cadru coerent pentru toate bunurile și serviciile pe care pădurile le furnizează în domeniul economic, social, cultural și de mediu;
4. subliniază faptul că schimbările climatice vor avea consecințe diferite în diferitele tipuri de păduri europene; prin urmare, strategiile de adaptare și atenuare trebuie să fie definite la nivel regional sau local, dar, în cazurile în care acțiunea comunitară are în mod clar o valoare adăugată, măsurile ar putea fi coordonate la nivel comunitar; consideră că aceste strategii ar trebui să țină seama de diferitele caracteristici regionale din silvicultură și, în special, de faptul că mediile forestiere din nordul și sudul Europei prezintă posibilități și riscuri distincte;
5. constată că pădurile europene ocupă 45% din suprafața Uniunii Europene, că pădurile generează, împreună cu industriile forestiere primare, aproximativ 2,5 milioane de locuri de muncă și o cifră de afaceri de 300 de miliarde EUR; consideră că pădurile sunt esențiale nu doar în ceea ce privește mediul înconjurător, dar contribuie și la realizarea unor obiective sociale și economice, cum ar fi furnizarea lemnului, îmbunătățind mediul general de viață și protejând culturile agricole și zonele rurale în dezvoltare; ia act de faptul că pădurile reprezintă o sursă importantă de finanțare nu numai pentru comunitățile rurale, ci și pentru economiile naționale, generând venituri prin exploatarea durabilă a

lemnului și activități legate de silvicultură, vânătoare, pescuit, turism și recoltarea fructelor de pădure; ia act de contribuția importantă a pădurilor la prevenirea incendiilor, a secetelor, a deșertificării și a eroziunii solului;

6. subliniază că exploatarea pădurilor este strâns legată de agricultură prin faptul că majoritatea proprietarilor europeni de păduri sunt în același timp agricultori; cu toate acestea, recunoaște faptul că silvicultura este un sector independent al economiei rurale, în special în zonele în care agricultura nu este practicabilă sau care sunt deosebit de valoroase pentru conservarea naturii și activitățile de recreare;
7. subliniază că, dat fiind faptul că legislația din domeniul forestier afectează milioane de mici proprietari de păduri, ar trebui să existe întotdeauna în politicile forestiere un echilibru între respectarea drepturilor de proprietate și cererea de furnizare de bunuri publice;
8. consideră că agricultura și silvicultura pot funcționa ca un ansamblu integrat și că, deși aspectele productive sunt esențiale, acestea nu sunt incompatibile cu protejarea pădurilor sau cu alte beneficii pe care acestea le oferă; consideră că trebuie menținut un echilibru adecvat între cele două sectoare și că este necesară o sinergie între cele domenii, de exemplu printr-o alocare mai eficientă a fondurilor disponibile; subliniază că protecția silviculturii contribuie la realizarea unei serii de obiective politice; observă că majoritatea măsurilor europene în domeniul silviculturii sunt finanțate în cadrul celui de-al doilea pilon al PAC și că, prin urmare, finanțarea UE pentru agricultură trebuie continuată cel puțin la același nivel, în timp ce în domeniul silviculturii trebuie, de asemenea, căutate alte instrumente;
9. subliniază faptul că pădurile reprezintă principalul rezervor de stocare a carbonului și, prin urmare, au un rol esențial în combaterea schimbărilor climatice; așadar, consideră de o importanță vitală lansarea de către Uniunea Europeană a unei strategii comune de combatere a factorilor care provoacă deteriorarea pădurilor, cum ar fi incendiile și poluarea aerului;
10. constată că agricultura și ecosistemele forestiere sunt vulnerabile în fața schimbărilor climatice, ale căror manifestări s-au intensificat ca număr, frecvență, gravitate și intensitate, în contextul deteriorărilor forestiere cauzate de incendii și dăunători și de despăduririle masive și necontrolate înregistrate în mai multe regiuni ale lumii; constată totuși că, potrivit studiului „Situția pădurilor Europei în 2007”, suprafața acoperită de păduri în Europa a crescut cu aproximativ 13 milioane de hectare de-a lungul ultimilor 15 ani; subliniază faptul că pădurile joacă un rol important în regularizarea debitelor cursurilor de apă, în asigurarea calității apei, în protejarea surselor de apă, în conservarea peisajelor, în menținerea fertilității solului și protejarea sa împotriva eroziunii (în special în zonele montane) și a deșertificării (în special în zonele aride), toate aceste aspecte fiind relevante pentru agricultură;
11. subliniază faptul că diversitatea speciilor este vitală pentru menținerea și dezvoltarea agriculturii și faptul că pădurile au un rol major în îndeplinirea obiectivului de a proteja biodiversitatea; subliniază faptul că biodiversitatea asigurată de ecosistemele forestiere și funcțiile ecologice pe care acestea le îndeplinesc sunt considerate o parte a patrimoniului umanității;

12. subliniază că Strategia UE în domeniul silviculturii din 1998 și Planul de acțiune pentru păduri din 2006 ar trebui actualizate pentru a cuprinde dimensiunea schimbărilor climatice și aspecte mai largi legate de protecția pădurilor;
13. consideră că managementul activ al pădurilor joacă un rol important prin contribuția sa la strategia UE 2020 și la obiectivul său principal, care este crearea de locuri de muncă, precum și la strategia energetică a UE și consideră că marele potențial al pădurilor ca sursă regenerabilă de energie și furnizor de materiale regenerabile în mod natural este subexploatat în prezent; în acest sens, salută inițiativa Comisiei de a lansa consultarea publică privind rolul agriculturii și al silviculturii în atingerea obiectivelor legate de schimbările climatice;
14. invită Comisia să propună modalități de optimizare a reducerii emisiilor de carbon prin înlocuirea produselor și a materialelor de construcții a căror fabricare implică emisii masive de dioxid de carbon și de optimizare a stocării carbonului prin creșterea utilizării lemnului; consideră că includerea pădurilor în EU ETS (sistemul UE de comercializare a cotelor de emisii) maximizează contribuția sectorului forestier la combaterea schimbărilor climatice, oferind silviculturii acces la mecanismele de piață legate de „creditele privind emisiile de carbon”;
15. subliniază că trebuie remediate rapid de către Comisie discrepanțele dintre obiectivele legislației privind politica forestieră și cea agricolă; solicită coeziune între diferitele politici ale UE, în special în domeniile silviculturii și agriculturii, dar și între politicile privind energiile din surse regenerabile, biodiversitatea, industria, cercetarea și strategia pentru Europa 2020;
16. reamintește faptul că agricultorii contribuie la sporirea resurselor forestiere prin plantarea de arbori, prin utilizarea de sisteme agro-forestiere stratificate sau prin împădurirea unor terenuri cu o calitate slabă sau neadecvată pentru o agricultură cu metode eficiente, precum și la realizarea anumitor sisteme de protecție și la identificarea speciilor rezistente; este de părere că UE ar trebui să continue să acorde sprijin pentru împăduriri în cadrul programelor naționale de dezvoltare rurală, asigurându-se, în același timp, că aceste inițiative nu distorsionează piața;
17. consideră că proprietarii de păduri ar trebui să acorde o atenție deosebită speciilor de faună și floră care populează în mod natural habitatele speciale create de păduri, întrucât acestea contribuie la menținerea biodiversității;
18. consideră că este necesară coordonarea și finanțarea la nivelul UE, având în vedere nevoia de cercetare eficace a „potențialului de apărare” al ecosistemelor forestiere, precum și de cercetare predictivă și de cercetare în domeniul strategiilor de atenuare a efectelor schimbărilor climatice pentru întreg sectorul silviculturii și al lemnului;
19. consideră că pădurile generează bunuri publice de neprețuit, care au fost recompensate insuficient de piață și că Uniunea Europeană ar trebui să acorde asistență, informații și stimulente proprietarilor de păduri, în cadrul instrumentelor de finanțare, pentru a recompensa eforturile lor de punere în aplicare a măsurilor de protejare a diversității genetice a pădurilor; își reafirmă poziția privind necesitatea finanțării adecvate a măsurilor din sectorul forestier al UE, a recompensării corespunzătoare a agricultorilor și

silviculturilor pentru furnizarea acestor bunuri publice, inclusiv luarea în considerare a efectelor stocării și substituirii în context utilizării lemnului; subliniază că aceste mecanisme europene de stimulare nu ar trebui să distorsioneze funcționarea adecvată a pieței produselor din lemn, hârtie, pastă pentru hârtie și producția de energie;

20. consideră că UE poate sprijini, coordona și suplimenta măsurile luate de statele membre pentru stabilirea de orientări privind cele mai bune practici, care să contribuie la asigurarea rezistenței pădurilor la efectele schimbărilor climatice, și că aceste orientări ar trebui să fie adaptate nevoilor proprietarilor și comunităților locale și bazate pe principiile de gestionare durabilă; subliniază că reglementarea excesivă va duce la scăderea competitivității produselor din lemn în comparație cu materialele neregenerabile și mari consumatoare de energie, cum ar fi plasticul, aluminiul și betonul, afectând astfel posibilitățile UE de a atinge obiectivele privind schimbările climatice;
21. consideră că este necesar să fie îmbunătățită și încurajată practicarea gestionării durabile a pădurilor de către asociațiile de proprietari de păduri, întrucât aceasta reprezintă un instrument esențial pentru găsirea echilibrului între furnizarea numeroaselor bunuri și servicii pe care le pot oferi pădurile și funcția lor de bază pentru adaptarea la schimbările climatice și este de părere că aceste asociații ar trebui să stimuleze potențialul nefolosit în prezent al lemnului și să consolideze puterea de negociere a proprietarilor de păduri în lanțul comercial al lemnului; consideră că este necesară încurajarea creării unei rețele de organizații de proprietari de păduri în Europa pentru a promova schimbul de informații și bune practici și pentru a concentra oferta;
22. consideră că UE ar trebui să sprijine gestionarea durabilă a pădurilor, prin finanțarea activităților forestiere de interes comunitar și că ar trebui încurajată crearea de organisme de gestionare a pădurilor, în special în zonele caracterizate de păduri mici; în acest sens, consideră că ar trebui acordată o atenție deosebită întreprinderilor forestiere, cea mai mare parte a acestora fiind mici și mijlocii, și care trebuie încurajate să se modernizeze și să se restructureze pentru a face față noilor provocări create de schimbările climatice, de combaterea exploatării ilegale a lemnului, de criza economică și de concurența internațională;
23. subliniază, de asemenea, rolul esențial pe care îl au agricultorii în prevenirea incendiilor; prin urmare, consideră că ar trebui asigurată în continuare viabilitatea agriculturii ca activitate pentru a stopa reducerea producției și depopularea în zonele rurale, având în vedere că acestea ar agrava în mod considerabil situația privind incendiile;
24. subliniază faptul că secetele repetate cauzate de schimbările climatice au provocat în ultimii ani proliferarea incendiilor forestiere în anumite state membre; reamintește sugestiile sale privind incendiile forestiere deja exprimate în avizul său referitor la prevenirea dezastrelor naturale și a celor provocate de om, în privința nevoii de solidaritate între statele membre, sugestii care prezentau beneficiile unui grup de lucru european și ale unei baze de date europene care să cuprindă informații economice și sociale cu privire la dezastre, inclusiv identificarea zonelor cu risc ridicat; reamintește că este important să se acorde prioritate speciilor indigene, speciilor multiple și pădurilor combinate în împăduriri și în proiectele de reîmpădurire; de asemenea, reamintește sugestiile sale privind o mai bună funcționare a Fondului de solidaritate al Uniunii

Europene și necesitatea îmbunătățirii capacității operaționale și a coordonării diferitelor instrumente comunitare în domeniul dezastrelor naturale;

25. atrage atenția asupra dificultăților suplimentare cu care se confruntă insulele și regiunile ultraperiferice în combaterea incendiilor; solicită acordarea unui tratament special respectivelor regiuni prin diferitele instrumente financiare disponibile, inclusiv Fondul de solidaritate;
26. subliniază faptul că pentru a atenua consecințele schimbărilor climatice este necesar să fie introduse măsuri pentru susținerea stabilității financiare a investițiilor în silvicultură, cum ar fi asistența în domeniul asigurărilor;
27. sprijină măsurile luate la nivelul UE pentru dezvoltarea unui sistem de monitorizare a pădurilor, pentru furnizarea informațiilor referitoare la păduri care ar contribui la ameliorarea gestionării pădurilor și pentru monitorizarea riscurilor, atât cele abiotice, cât și cele biotice, la nivel transnațional.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	1.12.2010
Rezultatul votului final	+: 32 -: 1 0: 5
Membri titulari prezenți la votul final	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Sergio Gutiérrez Prieto, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, James Nicholson, Rareș-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Membri supleanți prezenți la votul final	Spyros Danellis, Bas Eickhout, Marian Harkin, Giovanni La Via, Véronique Mathieu, Maria do Céu Patrão Neves, Daciana Octavia Sârbu, Dimitar Stoyanov, Milan Zver
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Reimer Böge, Ingeborg Gräßle, Heide Rühle